

cōcedit annihilationem et negat creationem.

Ad nonū dicit q̄ actus quo ad subām pri⁹ est a deo nō sūt quo ad eius deorūtate. Sed contra difforūtias ē quali forma peccati ergo nō pōt esse difforūtias ab uno actore t̄ subā ab alio. Similiter posset argui de macula q̄ videt̄ elle a sola creatura. Itē deorūtias accidit effectui dei ergo viceſ produci a deo paccidēs. R̄ndet. S. L. de potētia. q. 3. ar. 6. ad 21. q̄ illa rō pccauit de duov' agētio⁹ oīno disparatis. Deinde dicit q̄ macula nō ponit naturā aliquam in aia. Deinde dicitur q̄ nō est prius formā pducī ab agente naturali q̄ eam esse in iudeictō. Si dicatur. Accidens est prius iudeictō ergo in illo prior potest deus supplerē cām materialem ut producatur ab a gente naturali. Negatur p̄na sed a seipso potest.

Ad decimū dicitur q̄ forma non per se generat nec sit color s̄z coloratū. 7. metaphysice lic̄z anima rationalis per se fiat. s. t. de po. q. 3. articulo. 9. tamē nec generatur per se nec per accidens. s. t. libro sc̄dō cōtra genitiles. c. 87. si dicatur quomodo ḡ materia dicitur esse creata iecūdū. s. t. dīcedum q̄ ibi creatūz capitūt ut distiguitur cōtra increatum est ergo poti⁹ cōcreata tñ sc̄dō ph̄m generatur et corrūpitur per accidens sicut diceretur musicū corrūpi p̄ accidens q̄ est in aliquo quod corrūpitur sic etiā materia quia anquid est in ea qđ fit vel corrūpitur. Nec tamē materia nec forma nec accidens p̄prie fit. s. t. de po. q. 3. ar. 1. 12. Et tamē magna difficultas quomodo homo generat hominem si non producat aiam rationalem aliquo modo que tñ sc̄dō theologos creatur sed de hoc postea. Deinde dī q̄ licet forma dicatur terminus quo loquēdo tñ de termino quod post. s. t. in. 1. dī. 5. q. 3. p̄ le terminus oīs mot⁹ est totū cōpositūz non abiolute sed sub tali esse accidentalī ut sortes acquirens albedinem fit albus vel habens hanc albedinem sed contra illud fit per se primo quod fit secundum se et quodlibet sui sed totum compositum non fit secundum se et quodlibet sui ergo non fit per se primo. Negatur maior sed illud fit per se primo quod per se subsistit et tale est totum compositum. Deinde dicitur q̄ quātū ad existere forma sicut et materia est posterior toto cōposito q̄ esse est prior toius et quando dicitur q̄ cā precedit effectum verū est quo ad suam naturam et nō quo ad existere. Sz cōtra. Existere conuenit supposito per formam ergo prius conuenit forme. Negatur consequentia.

Ad vndeclimū dicit. S. L. de potētia. q. 3. ar. 8. 5. licet in natura nō iueniatur principium efficiens respectu formarum artificialium tamen huiusmodi forme non excedūt nature ordinē sicut ḡfa ymo infra subsistunt quia omne naturale est nobilius q̄ artificiale. Ad aliud dicitur q̄ ex contrarijs fit aliquid p̄ accidēs p̄ se aut̄ fit aliqd ex sc̄dō qđē in potentia ī creatiōe aut̄ nihil ē d̄ potētia t̄ iō nulli ututi create p̄cire p̄t. Ad aliud negat p̄sequētia q̄ intelligētia nō ē pducibilis nisi p̄ creationē. Ad aliud negat maior.

Ad duodecimū dicitur q̄ nō ens simpliciter p̄t dicere duo uno modo non ens vniuersaliter et sic nō tenet similitudo. Alio modo non ens in actu. Et sic bene ex non ente simpliciter aliquid fit a solo deo et non a creatura. Ad aliud dicitur q̄ veritas est in intellectu. Ad aliud dicitur q̄ deus non posset corrumpere subiectum quando calor producitur ab a gente naturali. Ad aliud dicit. San. L. 3. quest. 77. ar. 5. q̄ quantitatī dimensio panis t̄ vini dāt q̄ sit pri-

mum subiectū subsequentū formarū. Et sic supplet vicē materie. Sed dices. Cum illa quantitas nō posnatur in sequenti materia nec accidētia in ea recepta quomodo potest agens naturale per illam actionem pducere materiā q̄r in primo instanti esse vermis geniti ipse non educitur de potentia alicuius materie. Nec materia eius prefuit ergo totaliter fit ex nichilo quia non fit per se ex quātitate precedente cum non sit pars eius nec materia eius fit per se ex aliquo ente in potentia nec prefuit.

Ad. 13. dicit adam q̄ deus nō posset generare lumen sine sole sed productio lumen sine sole a deo esset creatio. Sed aliter dicitur q̄ deus potest lumē creare in aere non autem sol quia potest producere tale lumen sine dependentia ad subiectum vel primo attingere lumen q̄ subiectum. Alij dicunt lumen sic non esse creabile.

Finit primus phisicorum

Incipit secundus liber phisicorum.

Textus Forum que sunt. tc.

Inca secundū librum phisicorum queruntur. 57. Primo an forma sit magis natura q̄ materia. sc̄dō. An phisica differat a mathematica. tertio. An sint cōttuor cauze. quarto An agētia naturalia producant formas substantiale. quinto. An artificialia distinguantur a naturalibus secundum rem.

Primū sic proceditur videtur q̄ forma nō sit magis natura q̄ materia quia in artificialibus materia est tota subā t̄ tota natura rei ergo etiam ita est ī natura lib⁹ q̄r ars imitāt naturā. Sz. h̄ ē ph̄s.

Respondeo dicendum q̄ in hoc sc̄dō. Primo determinatur de quibus considerat scientia naturalis. Secundo ex quibus demonstrat. Primo ergo ostendit quid sit natura diffinens eam q̄ nichil aliud est q̄ principium motus et quietis in eo in quo est primo et per se et non secundum accidens. Naturalia differunt a non naturalibus in quantum habent naturam sed non differunt a nō naturalib⁹ nisi inquantū habent principium motus a seipso unde animalia dicuntur esse natura. Et similiter clementa et differunt ab his que nō sūt a natura quia habent principium motus. Quedam quidē sc̄dō locum ut gravia t̄ levia t̄ corpora celestia. Quedam sc̄dō augmentum et decrementum ut aialia et plante. Quedā secundū alteracionem ut corpora mixta. Alia sunt que non sunt a natura ut lectulis et indumentum que sunt ab arte nec habent in se principium mutationis nisi per accidens inquantū materia et substālia corporum artificaliorum sunt res naturales t̄ sic cultellū mouetur deorsum. Actandum preterea q̄ in diffinitione nature ponitur principium quasi genus secundum. San. L. et non aliquid absolutū quia nomen nature importat habitudinem principiū quia enim nasci dicuntur ea que generantur consiuncta generanti ut patet in plantis et animalibus. Ideo principiū generationis vel in motus natura nominatur unde deridendi sunt qui volentes diffinitionem aristotelis corrigere naturam per absolutū diffiniunt dicentes q̄ natura est vis insita reb⁹ vel aliquid huiusmodi dicīt autem principium et causa ad designandū q̄ non omnī motū natura est eo dem modo principium. Dicit autē mouendi et quiescendi in termino ad quē nec illa quies opponitur